

om Beskatning af de Luksusartikler, man kan undvære, og det kunde være rart at vide, hvad det er, man vil komme med i Stedet. Der er ikke hævet saa meget som en Flig i saa Henseende; man har agiteret paa det, men man har i nu over $1\frac{1}{2}$ Aar ikke overfor den høje Rigsdag antydet det ringeste om, hvad man vil gøre, og der er ikke Udsigt til, at man foreløbig faar nogen som helst Besked. Det vilde dog være rart, om man i den Henseende kunde faa nogen Klarhed. Det, som den ærede Regering har sat i alt Fald mange Ord ind paa, er den ekstraordinære Afbetaling paa Statsgælden. Den er jo ikke blevet til noget synderligt endnu, og jeg for mit Vedkommende tror heller ikke, det er paa den Maade, man skal vise Økonomi. Jeg for mit eget Vedkommende — det vedkender jeg mig — er ikke nogen stærk Tilhænger af, at man betaler ekstraordinært stærkt af paa Statsgælden. Nej, jeg tror, at hvis blot den højtærede Finansminister vil love os, at han vil holde op med at laane, og saa præstere de almindelige Afdrag, som vil være saadant noget som godt en Snøs Millioner Kroner aarlig, saa vil vi i samme Tid som en Mand, der har en almindelig Ejendom med et Kreditforeningslaan, blive fuldkommen fri for Gælden, og saa vil man kunne tale om, at der er sket Fremgang i Økonomien i Danmark. Men man vil jo ikke holde op med at laane. Man siger, at man ikke vil laane, man siger, at man ekstraordinært vil afbetale paa Statsgælden, men man laaner stærkt alligevel. Ser vi paa det foreliggende Finanslovsforslag, og tager vi tillige de 8 Mill. Kr. til Arbejdsløshedsloven i Betragtning, saa afbetaler vi 31 Mill. Kr., hvoraf en stor Del er ekstraordinært, vistnok de 20, og laaner 24 Mill. Kr. Det er i Virkeligheden ikke 4 Skridt frem og 3 tilbage, men det er 3 Skridt frem og 4 tilbage, for det er et ekstraordinært Afdrag, her er Tale om; det udløber igen om et Aars Tid (*Finansministeren*: Det sker jo). Ja, det sker, det er rigtigt, men det er jo muligt, efter hvad der er bebudet os, at det ikke er det sidste Statslaan, der bliver optaget i Aar, da der skal adskilligt flere Midler til, siger man, til Arbejdsløshedslovens Afhjælpning. Det, der bliver præsteret i Aar, hvis Laanet paa de 8 Millioner bliver optaget, er, at man ikke en Gang gennemfører den almindelige Afbetaling. Den højtærede Minister udtalte ogsaa i Sommersamlingen 1924 (Folketings-tidende Sp. 211): „Det ligger i det hele taget saadan, at den første virkelig store Op-gave, det socialdemokratiske Ministerium

bliver stillet overfor, er den at afbetale den Statsgæld, som tidligere Ministerier har stiftet“. Ja, foreløbig ser det jo ikke ud til, at det bliver til saa forfærdelig meget, skønt man har faaet en ekstraordinær Bevilling til at afbetale 40 Mill. Kr., og derfor tror jeg, at det solideste og bedste i Henseende til Statsgældens Nedbringelse vilde være, at man holdt op med at stifte Statslaan og præstere de almindelige Afdrag, der er stipuleret, paa Statsgælden; saa vilde man i alt Fald være sikker paa at gaa trinvis frem, og saa tror jeg ogsaa, man vilde sikre den almindelige Økonomi i vor Stats-husholdning. Jeg forstaaer meget vel, hvorfor man har talt saa meget om denne ekstraordinære Nedbringning af Statsgælden. For det første lyder det jo godt i mange Menneskers Øren, navnlig for alle dem, der har under 50 000 Kr. i Formue, og for det andet vil det kunne give Anledning til, hvad jeg ogsaa har set Dr. Brandes gøre opmærksom paa, at man snart kan sige: Nu har vi en forholdsvist lille Statsgæld, nu kan vi godt optage Statslaan igen. Men det er en Svikmølle, som jeg ikke ønsker, vi skal ind i. Jeg ønsker en virkelig planmæssig og stadig Nedbringelse af Statsgælden, og den tror jeg kan ske bedst ved, at vi præstere de ordinære Afdrag. Og det tror jeg i øvrigt ogsaa er alt det, vort Samfund i Øjeblikket vil kunne bære. Jeg tror ikke, vi kan bære ekstraordinært store Afdrag, og jeg tror i det hele taget, at har vi flere Penge tilovers her i Landet, end de ordinære Afdrag kræver, kan vi udmærket anvende dem til Nedsættelse af Skatterne og til Forbedring af de Erhvervsmuligheder, vi har.

Rytter: Vi interesserer os jo fra alle Sider her i Salen for at faa en saa billig Stats-administration som muligt; i alle Partier har vi det paa vort Program. Jeg er derfor blevet noget overrasket over det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister har forelagt i Landstinget, Forslag til Lov om Ændring i Lov om Embedsløgevæsenets Ordning af 21. April 1914. I Bemærkningerne til dette Lovforslag udtales det, at da Loven i det forløbne Tidsrum i det hele har virket tilfredsstillende, er der ikke Anledning til at ændre den. Denne Lov sorterede tidligere under Justitsministeriet, og mit Indtryk af den var, at den absolut ikke havde virket tilfredsstillende. Man var kommet ind paa den Praksis, at Sundhedsstyrelsen undersøgte og næsten approberede Byggeforetagender, og naar det var sket, blev de bagefter sendt ud til